

Окупација Ирака



У Лондону је 24. новембра почело испитивање сведока пред комисијом која за циљ има испитивање околности под којим је британска армија узела учешћа у инвазији на Ирак 2003. године. Те године су САД, са својим савезницима извршиле инвазију и окупацију Ирака која још увек траје и која је резултовала свргавањем ирачког председника Садама Хусеина, његовим убиством и именовањем нове власти у Ираку. Док се последице окупације Ирака још увек осећају у Багдаду и у другим ирачким градовима, на стотине цивила готово свакодневно страда у самоубилачким нападима који су усмерени поглавито на припаднике власти и оружаних снага новог ирачког режима. О мотивима напада и окупације Ирака се још увек расправља, али наравно да више нико не верује у истинитост америчких тврдњи да је Садам Хусеин наводно располагао са огромним количинама хемијског и биолошког оружја за масовно уништење које су првобитно служиле као оправдање за агресију.

Колико је ово била безобзирна лаж, која је служила само да прикрије праве циљеве агресије, показало се и приликом испитивања наводних складишта ирачке војске који су према тобожњим обавештајним подацима били крцати оружјем за масовно уништење. С обзиром да у тим складиштима никада нису пронађени никакви трагови нуклеарног, хемијског или биолошког оружја, америчка пропагандна машинерија обзнанила је како је агресија ипак била оправдана у светлости прокламованог америчког свеопштег рата против тероризма.

Наравно да су прави циљеви агресије били и остали, ирачки извори нафте, још већа улагања у војну индустрију и стратешко позиционирање на Блиском истоку... Свакако да Американцима циљ није било успостављање правне, стабилне и јаке ирачке државе након рушења диктаторског режима Садама Хусеина, већ је превасходни циљ америчких оружаних снага био управо рушење једног режима који је гарантовао какву такву стабилност у долини Тигра и Еуфрата. Оно што су Американци донели ирачком народу није никакав мир, нити демократија, већ потпуно супротно, патња, смрт и разарања. Али зар то управо и није био циљ Америке и њених савезника, којим се ствара још једно подручје, где ратни пакао свакодневно односи невинне животе, који ће само послужити америчким интересима који се огледају пре свега у огромним улагањима у војни буџет и јачање војне индустрије. Американцима је рат потребан ради рата, који

служи сопственој сврси... Кома су још потребна разновразна квази-оправдања када је бизнис најбољи могући мотив... Да не заборавимо да поменемо још и пљачку националног и историјског блага од непроцењиве вредности које се чувало у музејима у Багдаду, а које датира још из периода сумерске цивилизације која је представљала једну од колевки човечанства...

Иако су америчке жртве у овом рату свакога дана све веће, нарочито када је у питању огроман број војника који су остали инвалиди, Америка је свој циљ испунила. Наиме, створено је још једно подручје које ће и у будућности представљати један од кључних извора нестабилности у свету. Тешко је поверовати у изјаве и уверавања америчких и ирачких званичника како је наводно нова власт у Багдаду спремна да се суочи са претњама и како је потпуно способна да одговори на сваку безбедносну претњу. Слабашна централна власт у Ираку тешко да ће бити способна да се носи са припадницима разних исламистичких организација које ће и даље наставити да подривају централну власт у Багдаду и после најављеног потпуног америчког војног повлачења из Ирака до краја 2011. године.

Оно што је тренутно актуелно јесте да у Британији заседа комисија која за циљ наводно има испитивање чињеница и околности које су везане за британско учешће у само још једном у низу из регионалних ратова. Британија се још једном, као и много пута до сада, показала као верни амерички партнер, који је спреман да свог великог брата прати на сваком кораку када су у питању војне авантуре широм света...

Независна истрага?

Наиме, поменута комисија, коју је саставила иначе сама британска влада, за циљ има да испита легалитет војне авантуре против Ирака 2003. године. Садашњи британски премијер Гордон Браун, још је у јуну месецу саопштио како ће британска влада покренути истрагу поводом учествовања у рату у Ираку, почев од анализе геополитичких безбедносних околности још од 11.09.2001, које су довеле до тзв. глобалног рата против тероризма које су покренуле Сједињене Америчке Државе. Занимљиво је да је премијер Браун најпре саопштио како би истрага требала да буде затворена за јавност, али је услед притиска јавности, породица страдалих војника и анти ратних активиста променио одлуку. Џон Чилкот, који води четворочлани тим који ће испитивати оне чије су одлуке биле значајне и који су имали учешћа у припреми и спровођењу политичких одлука везаних за британско учешће у рату у Ираку, саопштио је како ће настојати да истрагу води потпуно непристрасно и да му је у циљу да се сама истрага и саслушање одвија пред очима британске и светске јавности. <http://news.bbc.co>

[.uk/2/hi/uk_news/politics/8377492.stm](http://uk/2/hi/uk_news/politics/8377492.stm)

. Званичник британског министарства иностраних послова, сер Вилијам Ерман, изјавио је сведочећи пред комисијом да су извештаји из Ирака били контрадикторни и да је оружје за масовно уништење било “размонтирано”. Осим тога потврђено је да Ирак ипак није располагао одговарајућим бојевим главама које би такав материјал допремиле до циља. Вилијам који је такође био задужен и за обавештајна питања у британском министарству иностраних послова, изјавио је како је за обавештајце представљало изненађење што такво оружје није пронађено у Ираку, али је упркос свему бранио агресију, тврдећи да је Садам Хусеин изиграо УН тиме што није дозвољавао инспекцију својих постројења и база.

Дакле, остаје чињеница да се Британија потпуно неоправдано упустила у једну војну авантуру заједно са Америком и да су сва та оправдања чисто маскирање ради умирења сопствене јавности. Међутим, и у Британији људи су свесни да су оправдања била апсолутно исфабрикована и измишљена и да су служила само једном циљу, оправдању нечега што се не може оправдати и што представља директно кршење свих међународних права као што је то био случај са агресијом НАТО пакта на СРЈ 1999, којој је наводна хуманитарна криза послужила само као повод. Исто се може тврдити и за пијациу Маркале и све остала медијске фабрикациије од стране влада и медија, пре свега САД и Велике Британије.

Свакако да сада јавности постају доступни и подаци о злочинима и кршењима ратног права од стране британских војника. Наиме, британски покрет за заштиту људских права “Redress” <http://www.redress.org/> само је једна од бројних организација која је почела да отворено испитује случајеве ратних злочина и мучења и иживљавања на ратним заробљеницима у Ираку. Бројни су случајеви злостављања који су спроводили британски војници у Ираку. Deutsche-Pressе извештава да је и истражи један бивши припадник британских снага стационираних у Ираку потврдио да су официри из његове јединице малтретирали заробљенике. У Британији је спроведена истрага због смртог случаја једног ирачког заробљеника по имену Баха Муса, који је убијен тешким батинама. Наравно, ово је само један од случајева мучења за који је покренута истрага. Остаје само да се питамо колико је оваквих злочина било, а који су заташкани и заборављени. Пред комисијом сведочиће и нама добро знани бивши британски премијер Тони Блер, који ће морати да сведочи о разлозима из којих је агресија Ирака уопште и спроведена. Наиме, показало се да су тврдње по којима је Садам Хусеин био у стању да лансира пројектиле за масовно уништење, голе неистине, али су политичари на челу са Блером намерно затварали очи залажући се за једну агресију која ни по чему, није и не може бити оправдана. Међутим, нико и не говори о НАТО агресији на СРЈ која се правдала наводним хуманитарним разлозима. Видели смо да више и не постоји тако нешто као што је међународно право и да се Америка и Британија по сопственом нахођењу могу упуштати у катастрофалне војне авантуре...

Да закључимо, ова комисија и по речима самих њених чланова не представља суђење, али да се наводно неће уздржати од критика. Међутим, поставља се питање шта могу пуке вербалне критике уопште и променити? Само заседање ове комисије представља једну политичку фарсу, која за свој циљ има смиривање тензија у сопственој јавности која је, упркос медијској пропаганди и безочним лажима бившег премијера Тонија Блера, свесна да је рат представљао неоправдану и злочиначку агресију.

Бомбардовање Србије неће бити предмет ни једне комисије, али тако је и боље, јер нам није потребан никакав лажан правни процес који за циљ има наводно испитивање легалитета агресије. Сви такви, а и евентуални будући процеси за свој примарни циљ дакле, имају само мазање очију сопствене јавности. Колико је заседање ове комисије фарса, показује и чињеница да је чланове саме комисије бирала британска влада, што довољно говори о објективности самог процеса... Чак и сведочење Тонија Блера и евентуално његова критика не представља апсолутно никакву сатисфакцију породицама стотина хиљада жртава ове америчке војне експедиције, у којој је Британија на челу са Тонијем Блером, узела учешћа попут верног слуге свог великог и моћног господара.